

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu ul. Grobłowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3,00 zł. miesięcznie,
9,00 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3,36 zł. miesięcznie, 10,08 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7,00 zł., za granicę 9,50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładach,
strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma,
a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 30.

BYDGOSZCZ, środa dnia 6 lutego 1929 r.

Rok XXIII.

Chrześcijański ruch robotniczy w Polsce i jego potrzeby.

Znaczenie akcji oświatowej i jej stan obecny.

I.

W nawiązaniu do umieszczonych swego czasu artykułów Dr. Andrzeja Niesiołowskiego o celach i zadaniach Chrześcijańskiej Demokracji, podajemy w dalszym ciągu artykuły tegoż autora o chrześcijańskim ruchu robotniczym jako **materiał dyskusyjny**. Redakcja.

Opinia nasza mało jest poinformowana o akcji kulturalno-oświatowej wśród robotników — i zamało — niestety interesuje się tą sprawą. A jednak jest to sprawa niezmiernie doniosła, gdyż zależy od niej — przy obecnym ustroju demokratycznym — poprostu oblicze kulturalne i polityczne kraju. Wprawdzie masy nie twórczą same kultury, ale są jej konsumentami i decydują o jej obliczu, i tak samo, jak odbiorcy decydują o produkcji. Z pewnością można umiejętnie pokierować rozwojem tych mas — do pewnego przynajmniej stopnia. Ale o to właśnie nam chodzi, by to kierownictwo wogóle istniało — i by pracowało umiejętnie.

Robotnik polski — miejski i rolny — to **idealny materiał na dobrego chrześcijanina i obywatela**. Niema w nim tej dziedzicznej nienawiści do klas posiadających, którą często wykazuje robotnik w innych krajach. Szkoła świecka jeszcze nie przeorała jego duszy i nie wyrwała z niej głębokiej religijności. Wprawdzie tak bez zastrzeżeń można to jedynie powiedzieć o robotniku w b. zaborze pruskim. W Małopolsce, szczególnie zachodniej i w b. Kongresówce socjalizm od lat kilkudziesięciu głęboko wżarł się w duszę i duże już poczynił spustoszenia. Ale i tam zostało jeszcze dużo zdrowia moralnego, które tylko pielęgnować i rozwijać należy — a rychło masy otrząsną się z pod sugestji czerwonych mąciocieli.

Nie trzeba się jednak ludzić, by to pozyskanie a raczej odzyskanie robotnika dla obozu Chrystusowego mogło się odbyć na terenie politycznym. Chociaż nawet uda się przez zreczniejszą agitację niesioną tu i tam pozyskać głosy robotników zawodzianych na obietnicach czerwonych opiekunów — to będzie to zawsze **złoty chwila**. Można wprawdzie uprawiać „demagogię pozytywną” — tj. posługiwać się w wiecowy sposób dodatkowymi hasłami (na temat religij. Oczyszcz. itd.) — ale na tej drodze nie odrodzimy Polski, nie podniesiemy kultury mas i nie zbudujemy królestwa Chrystusowego. A ostatecznie nie zdobędziemy tej władzy dla obozu chrześcijańskiego.

Jedynie wytrwała, niezależna od fluktuacji politycznej i dostatecznie odizolowana **praca kulturalno-oświatowa** może dać trwałe i rzeczywiste wyniki. Odbywa się ona przede wszystkim w **dwóch formach**: w towa-

Primo de Rivera tłumi powstanie.

Przywódcę opozycjonistów kazał wywieść z Hiszpanji.

(Własna służba telegraf. „Dz. Bydg.”)

Paryż, 5. 2. Z Hiszpanji donoszą o srożących się represjach skierowanych przeciw zamachowcom i osobom niepewnym.

Przywódca opozycji, były minister hiszpański Sauchez Duerra, aresztowany przed paroma dniami, został przetransportowany z więzienia na okręt wojenny, który wypłynął w niewiadomym kierunku. **Aresztowano również** m. i. komendanta Walencji generała Girona i byłego ministra wojny gen. de

Lano, oraz około 60 opozycyjnych dziennikarzy, parlamentarzystów i adwokatów.

W Walencji panuje **chwłowo spokój**. Jako protest przeciwko uciskowi rządu przygotowują robotnicy **strajk generalny**. Ferment daje się odczuć nawet w straży obywatelskiej, która dotychczas stała lojalnie przy dyktaturze.

Część oficerów skompromitowanych przy ostatnim powstaniu **ucieka do Portugalji**. W.

W Hiszpanji względny spokój.

Walencja, 5. 2. (tel. wł.) Akcja rewolucyjna złagodziła się nieco. Rząd liczy się jednak z tem, że wrzenia nie wygasły jeszcze. Między aresztowanymi znajduje się syn głośnego pisarza, Blasca Ibaneza. Ogółem aresztowano 60 osób. B. premier Ganzó-Guerra wraz z 2 innymi przywódcami przeniesiony został na okręt wojenny, celem deportacji.

Madryt, 5. 2. (tel. wł.) Rząd stara się wszelkimi siłami przywrócić wewnętrzny spokój ze względu na mającą przybyć duńską parę książęcą, która obecnie jest w drodze z Paryża do Hiszpanji. Rząd star się, by program przyjęcia nie został naruszony przez niepokoje wewnętrzne.

Czego żądają powstańcy hiszpańscy?

Rewolta jest zamachem na tron królewski. — Do oddziałów marynarzy przyłącza się masowo ludność cywilna.

Paryż, 5. 2. (AW) Wiadomości z Hiszpanji głoszą, iż rewolucja skierowana jest nie tylko przeciw dyktaturze Primo de Rivery, ale również przeciw królowi, któremu grożą utratą tronu. Konserwatyści, biorący udział w powstaniu, występują natomiast z żądaniem, aby król przysiągł na pełną konstytucję i wtedy będzie mógł panować dalej. Są oni jednak pod tym względem odosobnieni.

Paryż, 5. 2. (AW) W Hiszpanji ruch powstańczy rozszerza się na cały kraj, przyczem do zbuntowanych oddziałów

wojskowych przyłącza się **masowo ludność cywilna miast i wsi**. Ognisko rewolucji mieści się w Walencji, gdzie sytuacja pogorszyła się dla rządu znacznie. Oddziały marynarzy szykują się do walnej bitwy z oddziałami wojsk wiernych rządowi. Na linjach kolejowych pełno pociągów, transportujących wojsko. **Ruch osobowy i towarowy wstrzymano** w celu przepuszczenia tych pociągów.

Ruch rewolucyjny ogarnął kilka korpusów wojska. Arsenale w Walencji ogołociono z zapasów broni, którą objęła w posiadanie ludność cywilna.

Niemiecka lewica socjalistyczna żąda kontroli zbrojeń.

Misja jej nie ma jednak widoków powodzenia.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 5. 2. Lewica socjalistyczna w Saksonji, Frankfurcie nad Menem, Mannheimu, oraz szeregu innych miejscowości, agituje za reformą Reichswehry.

Socjaliści ci, stanowiący zresztą mniejszość w łonie partji, domagają się **zasadniczo zniesienia Reichswehry wo-**

gile, na bliższą zaś metę żądają **skasowania marynarki wojennej**, oraz demokratyzacji wojska i oddania go pod kontrolę parlamentu jak również domagają się kontroli zbrojeń.

Zgóry przewidzieć można, że **ugodowo usposobiona część socjalistów przegłosuje lewicę**. B.

Demonstracja „Żelaznych Wilków” w Kownie.

Zdemolowali kino, w którym wyświetlano film polski.

Kowno, 5. 2. (tel. wł.) Organizacja Żelaznego Wilka urządziła w jednym z kin demonstrację przeciw wyświetlaniu pol-

skiego filmu. Demonstranci zdemolowali lokal, i spalili film. Pożar zlokalizowano. Straty wynoszą około 30.000 zł.

rzystwach oświatowych — i na kursach systematycznych. Ruch katolicki posługuje się przede wszystkim pierwszą formą, która jest **bardziej** i ma tę zaletę, że wiąże robotników, na których oddziaływanie, **w trwałe zrzeszenie**. Członkowie przywiązują się do organizacji, zwłaszcza, gdy ta im daje pewne korzyści

jak np. kasy pośmiertne — a przez to utrwalają się też w przekonaniach. O ile chodzi o gruntowniejsze wykształcenie w jakiejś dziedzinie, trzeba organizować **kursy**. Potrzebom tym służą organizacje, jak Narodowy Uniwersytet Robotniczy, Chrześcijański Uniwersytet Robotniczy (w Warszawie) i Towarzystwo Czyteln

Ludowych. Ch. U. R. ma charakter społeczny, N. U. R. i T. C. L. mają szerszy, bardziej ogólnooświatowy kierunek. Socjaliści posiadają analogiczną organizację, bardzo ruchliwą, Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych (T. U. R.).

Podstawą całej pracy oświatowej są jednak **Towarzystwa Katolickich Robotników Polskich**. Jak przedstawiają się one obecnie? Niestety daleko nam do tego, co być powinno. Jedynie **nasza diecezja** posiada silny Związek, obejmujący 282 Towarzystwa i 15.000 członków (a niewiele mniej niż drugie tyle niepłatnych). Pozatem najlepiej przedstawia się **Łódź**, która liczy około 8.000 członków i Warszawa, gdzie ich jest w 12 oddziałach około 3.000. Są jeszcze miejscami dosyć silne Towarzystwa w różnych większych miastach b. **Kongresówki**, taki Radom wydaje nawet własne pismo („Hasło”). Oczywiście, że pisma swoje posiadają też Łódź, Warszawa („Słowo Robotnicze” i „Pracownik Polski”). Słabo przedstawia się ruch na terenie Małopolski, jedynie Kraków wykazuje pewną ruchliwość, zwłaszcza na polu wydawniczym. **Śląsk** zupełnie prawie nie posiada oświatowych Towarzystw Robotniczych, wbrew temu, czego by się można po tej dzielnicy spodziewać. Ma to niewątpliwie swą główną przyczynę we fakcie, że duchowieństwo było tam dawniej prawie zupełnie niemieckie, a przede wszystkim, że kurja była niemiecka. Na **Pomorzu** jest kilka Towarzystw, w tem jedno nadzwyczaj silne w Wejherowie (około 1000 członków) — ale Związkowi dotąd nie udało się stworzyć. Na **Kresach Wschodnich** ruch oświatowy jest jeszcze muzyką przyszłości. Co najgorsze jednak, to **zupełny brak jakiegokolwiek koordynacji**. Istnieje wprawdzie Zjednoczenie Robotników Chrześcijańskich — ale w tej chwili tylko na papierze. To też każde środowisko pracuje zupełnie odrębnymi metodami i odrębność ta sięga znacznie głębiej, niż tego wymaga różnorodność warunków i poziomu. Szczególnie zaznacza się to też w dziedzinie wydawniczej, gdzie wymiana usług i podział pracy względnie najłatwiej dadzą się przeprowadzić. Traci się na tem dużo energii — i tak już niewielkiej — poziom pracy jest wiele niższy, niżby to być mogło przy uzgodnieniu całej akcji. Porównując to, co się robi **dla młodzieży**, która posiada swoje Zjednoczenie, obejmujące 23 związki diecezjalne — z ruchem robotniczym — musimy stwierdzić, że ten ostatni, pomimo, że ma za sobą przeszłość trzykrotnie dłuższą — dotąd jeszcze nie wkroczył na drogę normalnego rozwoju.

Dr. Andrzej Niesiołowski.

Australia otrzyma kardynała?

(KAP) Amerykańska agencja prasowa „Associated Press” donosi z Rzymu, że katolicka Australia posiada zapewnienie iż otrzyma kardynała, którego nie miała od roku 1911, t. j. od śmierci kardynała Moransa.

Dzień Prasy Pomorskiej był zarazem „dniem pracy“.

Kto czytał ostatnie sprawozdania sejmowe, zdumiał się zapewne pracowitością posłów... Posiedzenie które trwało 10 godzin (z odpočynkiem w bufecie sejmowym), mów wygłoszono — piętnaście. Nie tyle tu podziwiać należy „pracowitość“ ławy poselskiej, co wytrwałość ławy dziennikarskiej. Łatwiej jest bowiem gadać godzinami, jak notować to wszystko dokładnie. Tyle godzin natężonej uwagi — to naprawdę praca. Redakcje większych pism, podobnie jak cukrownie i huty czynne dzień i noc bez przerwy, mają swoich „zmianowych“. Tak też było na zjeździe grudniowym 2 lutego. Dzień Prasy Pomorskiej obfitował w przemówienia poważne, które warto było notować. Jeden z współpracowników „Dziennika“ świetnie się wywiązał z zadania, podając obszernie streszczenie mowy p. wojewody Lamota. Mowa ta, jak zgodnie aeropag dziennikarski osądził, była głęboko przemyślana.

„Zmianowemu“ koledze po plórze przypadło zadanie trudniejsze: streszczenie 19 referatów, wygłoszonych w tempie sejmowym — w ciągu niespełna 4 godzin. Pracę swą będzie jednak musiał rozdzielić, bo zajęłaby kilka kolumn druku.

Dziś ograniczymy się do podania na łamach „Dziennika“ poruszonych ważniejszych tematów i nazwisk referentów, w następnych numerach zaś podamy treść tychże z odpowiednimi ilustracjami.

A zatem p. Jan Głębowicz, naczelnik wydziału ekonomicznego Pomorskiej Izby Rolniczej w Toruniu referował o stanie i potrzebach rolnictwa pomorskiego; prezes Pomorskiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Grudziądzu p. Czarliński na podstawie cyfr i faktów uwypuklił

znaczenie i potrzeby przemysłu na Pomorzu;

prezes Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu p. Marchlewski przedstawił ciężką sytuację handlu; dotychczasowy komisarz Pomorskiej Izby Rzemieślniczej p. Grobelny zobrazował postulat rzemiosła.

Druga część konferencji prasowej poświęcona była

zagadnieniom morskim.

Zgromadzeni dziennikarze dowiedzieli się nowych szczegółów o porcie gdyńskim i znaczeniu żeglugi handlowej i pasażerskiej.

Niestrudzony propagator budowy kanałów w Polsce i regulacji Wisły p. inż. Rafał Mierzyński z Warszawy domagał się wydajniejszych kredytów dla szyp-rów.

Naczelnik wydziału Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Grudziądzu p. Gromko polecił życzliwej uwadze prasy nowych osadników polskich na Pomorzu. Ze względów politycznych i ekonomicznych liczbę osadników należałoby znacznie powiększyć.

Profesor Gaweł z Gdańska dziękował prasie za pomoc udzieloną

Polskiej Macierzy Szkolnej w Gdańsku.

Stworzenie tamże silnego polskiego stanu średniego jest jednym z zadań Macierzy. Przyjeźdźni do Gdańska winni wszędzie posługiwać się językiem polskim; umożliwi to młodzieży objęcie stanowisk i wzmocni element polski.

Człowiek organizator Ligi Samowystarczalności na Pomorzu p. Wachowiak z Grudziądza apelował do prasy, aby szerzyła ideę popierania wytwórczości krajowej.

Niezmiernie interesującymi były wy-nurzenia p. Maciejewskiego, prezesa Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Bydgoszy. Zebrani dowiedzieli się, jaką troską rząd obecny otacza Pomorze, a szczególnie wybrzeże. Okazały gmach pocztowy w Gdyni, automatyczna centrala telefoniczna, mogąca obsłużyć 10 tys. abonentów, samochody ciężarowe do rozwożenia paczek, motocykle pocztowe (Bydgoszcz także je otrzyma), no-

we przewody i kable — to narazie. Sprawom tym poświęćmy osobną kolumnę. Dyrektor Państwowego Banku Rolnego w Grudziądzu p. Zan „wyspowiadał“ się z tego co uczynił z kredytami. Dwadzieścia milionów złotych dla podtrzymania najsłabszego elementu w rolnictwie — w dwóch latach — to naprawdę mało.

Pan dyr. Zan agitował jednocześnie za zbudowaniem wielkiego 3000-tonowego

okrętu handlowego „Pomorze“.

Potrzebną na ten cel kwotę półtora miliona zł. powinny gminy i instytucje pomorskie zebrać w 3 latach.

Sydyk Związku Fabrykantów p. Laskowski z Bydgoszczy prosił dziennikarzy pomorskich, aby więcej miejsca na łamach pism swoich poświęćali sprawom gospodarczym.

Wobec spóźnionej pory ograniczono dyskusję nad referatami. Przedstawiciele sfer gospodarczych Pomorza stwierdzili między innymi, że:

1) zakaz wywozu zboża (i jednocześnie przywozu) jest zarządzeniem szus-

nem, bo zwykle to co wywoziliśmy za 6 miesięcy znowu sprowadzaliśmy, płacąc 50—60% drożej;

2) Traktatu z Niemcami bać się nie potrzebujemy, ponieważ fabryki nasze wytwarzają po cenach konkurencyjnych; jedynie należy zapewnić sobie te same pozycje wywozu fabrykatów przemysłowych co oni i strzec się przed „dumpingiem“. Przytem stwierdzono, że trudności z zawarciem traktatu z Niemcami są raczej natury politycznej, a nie praktycznej.

3) Prywatna inicjatywa nie zanika. Jest ona skurczona kolosalnymi świadczeniami i podatkami.

Red. Wasilewski, wiceprezes Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich, zamknięciem obrady stwierdził, że tym razem Dzień Prasy był Dniem Pracy...

Dowcipna uwaga: Obrady dziennikarzy odbywały się w dzień Sabatu — w dawniejszej synagodze grudniadzkiej (przemienionej na ratusz nr. II). Jeśli dawne sejmiki szlachty polskiej odbywały się w kościołach, a obrady Rady Ligi Narodów w Genewie w dawniejszym zborze Kalwina odbywają się dotąd, to i z synagogi grudniadzkiej (teraz ratusza) może wyjść światło na całą Polskę. Bez zarzuciałości. (n)

Gdzie przebywa obecnie Trocki?

Sprzeczne wiadomości o miejscu wysłania.

Wiedeń, 5. 2. (AW) Prasa wiedeńska podaje cały szereg sensacyjnych a sprzecznych wiadomości o Trockim. Kilka pism podaje, że zaginął o nim w zupełności wszelki ślad i że w Konstantynopolu w kołach politycznych sądzą, że Trocki znajduje się na jakimś statku rosyjskim, który udał się na Czarne Morze i wpadł tam w burzę. Natomiast z Aten donoszą, że Trocki w towarzystwie żony i syna już przybył do Konstantynopola, gdzie otrzymał pozwolenie na tymczasowy pobyt. Trocki według tych dzienników wstrzymuje się zupełnie od wyjawienia swych dalszych zamiarów.

Turcja stawia warunki.

Moskwa, 5. 2. (AW.) Jak informują, zgoda Turcji na udzielenie prawa azylu Trockiemu, uwarunkowana jest spełnieniem szeregu żądań. M. in. Turcja domaga się, aby Trockiemu wyznaczyc ograniczony teren przebywania. Opuścić dom mógłby Trocki jedynie w towarzystwie jednego przedstawiciela handlowego i jednego policjanta.

Niemcy również przyjęłyby wygnanie...

Moskwa, 5. 2. (AW) Dotąd nie zapadła decyzja w sprawie miejsca banicji Trockiego. Rząd niemiecki tak samo jak i turecki wyraził zasadniczą zgodę na przyjęcie Trockiego na terytorjum Niemiec, o ileby sowieckie przedstawicielstwo w Berlinie wystąpiło w tej sprawie z konkretnymi propozycjami. Zgodę swą rząd niemiecki uzależnia od spełnienia szeregu warunków, przedewszystkiem zaś zagwarantowania, iż Trocki wyrzeknie się jakiegokolwiek działalności politycznej. Trockiemu miała być zakazana także jakakolwiek akcja na wewnątrz niemieckiej partii komunistycznej.

A Trocki sam pragnie zostać w Rosji?

Londyn, 5. 2. (AW) Według otrzymanych tu wiadomości z Moskwy Trocki zwrócić się miał do władz sowieckich z prośbą o pozwolenie mu na pozostanie w Rosji sowieckiej.

Sroga zima.

Ogromne mrozy w Austrii.

Wiedeń, 5. 2. (AW) W dniu wczorajszym panowała w Wiedniu temperatura 23 stopnie. Temperatury takiej w lutym nie notowano tu już od 50 lat. Z całej Austrii nadchodzą wiadomości o niebywałych wprost zimnach. Naprzykład w dniu wczorajszym w Gratzu temperatura dochodziła do 24 stopni, zaś w Klagenfurt do 26 stopni.

Pociąg z opóźnieniem 7 godzin.

Lwów, 5. 2. (AW) Spóźnienia pociągów w Małopolsce Wschodniej trwają w dalszym ciągu. Pociąg osobowy z Krakowa przyszedł do Lwowa z 420 minutem, pospieszny wiedeński z 200 minutem, pospieszny warszawski z 25 minutem opóźnieniem.

37 stopni zimna w Czechosłowacji.

Praga, 5. 2. (AW) W całej Czechosłowacji panują niebywale zimna. Temperatura dochodzi do 25 stopni. Ruch na ulicach prawie zupełnie zamark. W Budweis (południowe Czechy) notują temperaturę 37 stopni. Dunaj w okolicy Preszburga zamark.

Lody i śniegi we Włoszech.

Wiedeń, 5. 2. (AW) Z Wenecji donoszą, że laguny zostały pokryte grubą powłoką lodową. W Neapolu zanotowano 7 stopni poniżej zera. Na Sycylii spadł śnieg.

Na Sybirze 68 stopni mrozu.

Moskwa, 5. 2. (AW) Fala mrozów na terenie SSSR zaostriżyła się ponownie. W Moskwie notowano temperaturę 23

stopni, w dorzeczu Kamy i Wołgi minus 32 stopnie, w zachodniej Syberji minus 47 stopni, w rejonie Jakuka minus 62, w rejonie Ustjanska minus 68 stopni, na północnej Kamczatce minus 40 stopni. Po krótkotrwałej wiosnie mrozy schwyliły także i na Krymie. Na Teodozji zanotowano minus 1 stopień. O silnych mrozach donoszą także z Kaukazu.

Największe zimno od r. 1850.

Wiedeń, 5. 2. (AW) Wiedeńska stacja meteorologiczna stwierdziła, że dzień sobotni, w którym zanotowano 22 stopnie poniżej zera, był najzimniejszym dniem w Wiedniu od roku 1850. Obecnie nastąpiło już pewne ocieplenie.

Posiedzenie komisji opiumowej w Genewie.

(z) Międzynarodowa komisja opiumowa, zebrana w Genewie, rozpoczęła debaty nad nieoczekiwanym rewolucyjnym wprost projektem amerykańskim: każde państwo ma podać, ile preparatów opiumowych potrzebuje prawnie w pewnym okresie i gdzie je przygotowuje.

Na tej podstawie możnaby ustalić statystykę niezbędnej produkcji i dzisiejszej nadprodukcji narkotyków. Włosi i inni delegaci, których państwa nie są zainteresowane w tej sprawie, zapatrują się na projekt przychylnie, natomiast delegaci angielski, indyjski i szwajcarski uważają go za niemożliwy do przyjęcia.

Kronika telegraficzna.

Moskwa, 5. 2. (tel. wł.) Podpisanie dodatkowego protokołu do paktu Kelloga nastąpi w Moskwie lutego 7. Protokół ze strony polskiej podpisze min. Patek. Równocześnie podpisze go delegat Rumunji.

Chile prosi o mianowanie kardynała.

(KAP) Rząd chilijski zwrócił się do Stolicy Apostolskiej z prośbą o mianowanie kardynała dla republiki Chile.

Przywóz drzewa polskiego do Niemiec spowodował tamże niższą cenę.

Berlin, 4. 2. Na sobotnim posiedzeniu sejmiku pruskiego protestowali nacjonalisci przeciw zawarciu układu drzewnego z Polską.

Dzięki przywózowi drzewa z Polski obniżyły się ceny na rynku niemieckim o 6 do 8%. Może to mieć jaknajgorsze następstwa. B.

Sensacyjny proces w Berlinie.

Berlin, 5. 2. (Tel. wł.) W Berlinie toczy się obecnie wśród niebywałego zainteresowania publiczności proces przeciwko członkom związkowi przestępców Immerireu.

Radca Dziewior przed sądem dyscyplinarnym.

Z Inowrocławia donosi nam korespondent:

Od dłuższego już czasu zawieszony był w czynnościach swych radca kudo-wnictwa p. Dziewior. Ponieważ prokuratorja nie znalazła dostatecznych powodów do wszczęcia sprawy, cała więc endecja miejscowa, która tak bronila gospodarke miejską od zarzutów i to z gorliwością godną o wiele lepszej sprawy, zaczęła insynuować, jakoby stał się p. radca nieszcześliwą ofiarą napaści „Dziennika Bydgoskiego“ i innych.

Atoli w końcu ub. tygodnia odbyło się dochodzenie dyscyplinarne przeciw p. Dziewiorowi pod przewodnictwem radcy województwa. Glucka. Z oskarżenia o 21 nadużyć rozmaitych w 17 oskarżeniach uznano za bezpodstawne, jednak w 4-ech wypadkach sąd orzekł go winnym nadużyć i postanowił: p. Dziewiora przenieść w stan spoczynku z prawem do połowy emerytury.

Zabójca broni przecięła pasmo życia młodego człowieka.

Pod powyższym tytułem donosi „Głos Wąbrzeski“ z Orzechówka:

Wioskę naszą zelektryzowała wiadomość o tragicznej śmierci Ericha Nasta 19-letniego młodzieńca. Natychmiast zarządzone śledztwo w sprawie tragicznej śmierci Ericha Nasta ustaliło, że zmarły manipulował bronią, nie wiedząc że jest nabita. Podczas manipulowania huknął strzał, godząc śmiertelnie Nasta. Pomimo energicznego ratunku ofiara lekko-myślności zmarła w godzinę po wypadku.

Krwawe żniwo śmierci w Wąbrzeźnie.

W Wąbrzeźnie w ub. piątek splonęła w ogniu, który nagle powstał w mieszkaniu, Marjanna Pawelska, słabowita i cierpiąca na umysł staruszka.

Drugi wypadek zdarzył się dnia następnego 2. bm. Oto postrzeliła się z bronią córka naczelnika miejscowej Kasy Skarowej p. Karpiaka. Stało się to dzięki nieszcześliwemu przypadkowi. Karpiakówna manipulując bronią, przez nieostrożność spowodowała wystrzał. W kilka minut po wypadku nieszcześliwa zmarła.

Listy z Paryża.

Czy Polska jest mocarstwem?

(Od własnego korespond. paryskiego).

Paryż, w lutym.

Jak na list paryski — temat dość dziwny. Ale temat bardzo ściśle się wiążący z naszą polityką zagraniczną. W teorii wszystkie państwa niepodległe są równe i ta równość jest nie raz przedmiotem pięknych na zgromadzeniach Ligi Narodów przemówień. Ale na tem się ona kończy. Niema równości pomiędzy państwami, podobnie jak jej niema między ludźmi. Na arenie życia międzynarodowego rej wodzą wielkie mocarstwa. Cokolwiek się myślało o niemoralności takiego porządku rzeczy — jest to fakt, którego bezwzględnie nic nie zmieni. Względnie natomiast zmiany zachodzą tylko takie, że dane państwo, które kiedyś było mocarstwem pierwszorzędem, z grupy wodzirejów wypada (np. Hiszpanja), inne zaś rośnie w potęgę i staje się mocarstwem (np. Japonja).

Czy Polska jest wielkiem mocarstwem? Jeśli się ograniczymy do Europy i pozostawimy na uboczu Rosję, to stwierdzamy, że pod względem zajmowanej powierzchni Polska stoi na czwartym miejscu (388 tys. km. kw.), po Francji (550 tys.), Hiszpanji (505) i Niemczech (470 km. kw.) Co do ilości mieszkańców, zajmujemy piąte miejsce (30 milj.), po Niemczech (63), Anglii (45), Francji (40,7) i Włoszech (40,5).

Ale nietylko powierzchnia i ilość mieszkańców stanowią o tem czy dane państwo jest mocarstwem czy nie. Jest to czynnik niezbędny, ale nie najważniejszy. Formując naszą myśl najogólniej powiemy, że o mocarstwie stanowisku danego państwa stanowi przede wszystkim jego udział w materjalnym i umysłowym życiu cywilizacyjnego świata. Udział ten tylko do pewnego stopnia można wyrazić w cyfrach. Dorołek naukowy, literacki i artystyczny danego narodu nie da się ująć ilościowo.

Obywatele państwa polskiego stanowią 15% mieszkańców kuli ziemskiej, ale udział Polski w handlu międzynarodowym nie przekracza 1%. W porównaniu do ogółu zaludnienia Ziemi (2 miliardy mieszkańców), odsetek ludności Francji, Niemiec i W. Brytanji wyraża się cyframi 2, 3,15 i 2,25%. ale

Kto przystąpi do wschodnio-europejskiego traktatu na zasadzie paktu Kelloga?

Moskwa, 5 2. (tel. wł.) Rokowania o zawarcie wschodnio-europejskiego traktatu na zasadzie paktu Kelloga toczą się w stadium końcowem. Poseł polski Patek oświadczył Litwinowowi, że Polska, Rumunja, Estonja i Lotwa pragną jednocześnie podpisać traktat. Litwinow przyjął oświadczenie Patka i zaproponował, by podpisano traktat 17-go lutego, nawet, gdyby nie przystą-

pili wszyscy kontrahenci. Dnia 17 lutego Polska ma również pośredniczyć między Rosją a Rumunją.

Od podpisania traktatu Litwa uchyla się na razie; podpisze wtedy, gdy to uczynią inne państwa. Finlandja nie widzi intercsu w podpisywaniu traktatu. Rozpatrzy ona tę kwestję w terminie późniejszym.

Czemu bolszewikowi

tak się spieszy z paktem Kelloga!

udział tych krajów w międzynarodowej wymianie wynosi kolejno 7, 9 i 14 proc.

Obieg pieniężny wynosi na głowę we Francji 487 złotych, w Anglii — 334, w Niemczech — 178, a w Polsce 43 złote. Dochód społecznych przypada na Anglika 3.682 złote, na Niemca — 1.943, na Francuza — 1.378, a na Polaka — 666 złotych rocznie. Z cyfr tych wynika, że jesteśmy biedakami, a pieniądź jest niestety ważnym bardzo czynnikiem mocarstwowości. Dzięki naszej niezamożności, ma państwo polskie budżet

bardzo skromny, bo w wydatkach wynoszący na jednego mieszkańca tylko 76 złotych rocznie, kiedy w Niemczech wypada na głowę 310 zł, we Francji — 313, a w Anglii — 735 złotych.

A przecież nasze potrzeby są stosunkowo większe, bo jesteśmy pod każdym względem i nie z naszej tylko winy opóźnieni. Wielkie mamy zaległości na polu oświaty, jeszcze większe na polu komunikacji i robót publicznych.

A jak się przedstawia nasz udział w umysłowym życiu świata? Szczycimy

się Kopernikiem i Chopinem. I słusznie. O ileż więcej dali światu mężów tej miary Niemcy, Anglii i Francuzi. Nasze braki i naszą rolę zwykły tłumaczy naszą młodością cywilizacyjną, którą znowu usprawiedliwiamy naszym położeniem geograficznym i naszym losem politycznym. Niewątpliwie, znaczna odległość Polski od wiecznych ognisk kultury i opóźnienie wpływów z nich wychodzących z jednej strony, a zastój spowodowany przez rozbiory z drugiej, w dużym stopniu nasze opóźnienia tłumaczy ale całkowicie nas nie usprawiedliwia.

W swoim wstępie do piątego tomu „Nauki Polskiej”, organu Kasy im. Miąnowskiego, pisze prof. Franciszek Bujak, że pod względem cywilizacyjnym Polska była dotychczas w gronie narodów „obiecującym młodzieńcem”, który pokładanych w nim nadziei jeszcze nie usprawiedliwił. „Obecnie stanowisko Polski w świecie — pisze nasz uczonek — jest bardzo skromne. Pod względem siły kulturalnej nie przewyższamy wielu narodów od nas o wiele mniejszych liczebnie. Polska nie produkuje na żadnym polu twórczości pracy umysłowej, co jest zrozumiałe, ponieważ dotychczasowe warunki polityczne utrudniały jej rozwój, w wielu zaś kierunkach tej pracy stoi nawet na szarym końcu... Twórczość kulturalna stanowi dobro idealne, ma ono jednakże większą wartość niż najrealniejsze dobra materjalne, dzięki wielkiemu wpływowi na poglądy i działania innych społeczeństw... Najpiękniejszą ambicją, którą Polska po odzyskaniu niepodległego bytu może i powinna żywić, jest stać się mocarstwem ducha, wejść w grono narodów przodowniczych, które najwięcej przyczyniają się do postępu ludzkości”.

Mocarstwo ducha nie oznacza mocarstwa politycznego. Potrzeba jeszcze potęgę materjalną. Mocarstwem politycznym chcemy być, ale jeszcze niem nie jesteśmy. Aby zostać mocarstwem — musimy pracować i oszczędzać. Niema innego sposobu, albowiem w tej dziedzinie żadne nie zachodzą cuda. Niech dwa pokolenia dobrze pracują i oszczędzają, a nasza Ojczyzna zmieni się nie do poznania.

Kazimierz Smogorzewski.

Uwaga Redakcji: Podajemy powyższą korespondencję, zwracając przytem uwagę, że w niej mieści się światopogląd naszego korespondenta paryskiego. To jedno jest pewne, że p. Smogorzewski nie jest nacjonalistą, gdyż na-

Bolesław Koreywo.

40

Zezowate sumienie.

Powieść współczesna.

(Ciąg dalszy.)

— Musisz mi powiedzieć wszystko. Helu! Pamiętaj, że od dnia, gdyś pozwoliła mi nazwać cię moją narzeczoną, nie może i nie powinno istnieć pomiędzy nami żadnych tajemnic!

— A więc dobrze, tembardziej, że ukrywanie tego przed tobą dręczyło mnie strasznie i dziś przekonałam się jak błędnie czyniłam przemilczając to przed tobą. Wynikiem mego milczenia była dzisiejsza wizyta tego nikczemnika, który nie miał prawa przestąpić progu tego domu. Siądź, Janku, opowiem ci wszystko... — szepnęła, kładąc mu dłoń na ramieniu i prowadząc go ku szezlongowi.

Usiedli i Krechowicki z biciem serca rozpoczął wysłuchiwanie wynurzeń Heli.

Gdy doszła do kulminacyjnego punktu swego opowiadania, doktor zerwał się z szezlonga z twarzą zbielełą od oburzenia.

— Dlaczegoż nie powiedziałaś mi tego natychmiast? Spoliczkuje, zabię tego ładaka! — krzyknął biegnąc ku drzwiom.

— Stój! — zawołała Hela, przerażona wynikiem swego opowiadania: zawiniłam wówczas, nalegać na to, abyś pozwolił mi odwiedzić go samej. Była to kara za mój upór. Wreszcie nie zdołał

mnie skrzywdzić... Janku! — krzyknęła, czepiając się kurczowo ramienia doktora: jeśli mię kochasz, nie będziesz się narażał na scysję z tym lotrem. Gdybyś teraz poszedł doń w takim podnieceniu, w jakim jesteś obecnie, wynikałoby z tego niechybnie awantura jednakowo szkodliwa tak dla ciebie, jak i dla mnie, a kto wie czy nie pożądana dla niego...

Krechowieckj opadł na krzesło i chwycił się oburącz za głowę.

— Dlaczegoż mi tego nie powiedziałaś wówczas? Czyliż nie rozumiesz jak głupią i nikczemną rolę odgrywałem w oczach tego Kubickiego, gdy z taką naiwną serdecznością zapraszałem go dziś do nas? Jakie wnioski może on wysnuć z tego?

— Stało się. Postąpiłam błędnie, lecz działałam w najlepszej intencji. Chyba nie potępisz mię za to, Janku? A jaką opinię wysnuje sobie z powodu tego o nas ten pan Kubicki, czy warto kłopotać się o to? Chyba opinja tego szubrawca nie może dotrzeć do uszu ludzi uczciwych? Sądząc z jego zachowania się i znajomości, obcuje on zapewne tylko z osobami, pozostającymi na takim samym co i on poziomie etycznie - moralnym. Wykreślił go z naszego życia — oto jedyne słuszne zakończenie tej sprawy...

— Podziwiam twój spokój, Helu, z jakim w ten sposób analizujesz to wszystko, lecz jest to iście kobieca wyrozumiałość, posunięta nieco za daleko. Jako mężczyzna nie mogę puścić tego płazem. Sama chęć wyrządzenia ci krzywdy jest ze strony tego nikczemnika już faktem krzywdzącym wymagającym wymierzenia mu odpowiedniej ka-

ry. I po tem wszystkiem ośmielił się jeszcze zapraszać mię, abym wziął udział w jego podwieczorku, a następnie był tak czelny, iż przyjął bez żadnych skrupułów moje zaproszenie i przez dwie godziny udawał tu uprzejmego gościa! To czelność, to rozwydrzenie, które nie mogą pozostać bez napiętnowania!

— Jest to wszystko istotnie oburzające, ale dbając o moje i nasze wspólne szczęście nie powinienes się narażać na awantury z nim. Musisz obiecać mi, że zaniechasz widzenia się z Kubickim... — molestowała Hela, głaszcząc głowę Krechowickiego i tuląc się doń pieszczołliwie.

— Tego nie wymagaj, Helu, ode mnie... Tego nie wymagaj, dziecinko... — szeptał, potrząsając przecząco głową.

XII.

Całą noc przemyślał Krechowicki nad sposobem załatwienia sprawy z Kubickim, do którego postanowił udać się bezwarunkowo nazajutrz, o najwcześniejszej godzinie, pragnąc go niechybnie zastać w domu.

Blady z niewyczasowania zerwał się już o godzinie siódmej z łóżka i przełknawszy na prędce szklankę herbaty, nie widząc się z Helą, wyszedł na miasto.

Już o godzinie 8 zapukał do pokoju Kubickiego.

— Proszę!... — odezwał się głos z wnętrza.

Krechowiecki szarpnął drzwi i stanął oko w oko przed tym człowiekiem, którego w tej chwili nienawidził i do którego przybył dla odebrania satysfakcji.

— Pan doktor? Witam pana... Cemuż zawdzięczam tak wczesną wizytę?

— wycodził przez zęby Kubicki, ubrany jak wówczas w tę samą wzorzystą piżamę, zbliżając się z ukłonem powitalnym do Krechowickiego.

Dostrzegłszy, że tamten ostentacyjnie nie wyjmuje rąk z kieszeni płaszcza, uznał za słuszne nie ryzykować powitalnym uściskiem dłoni.

— Wygadała się... — wywnioskował nie bez słuszności, wyczuwając z zachowania się i wyrazu twarzy Krechowickiego, iż przybył doń nie w celach pokojowych.

— Przyszedłem do pana po pewne wyjaśnienia... — rzekł doktor szorstko, mierząc Kubickiego pogardliwym spojrzeniem.

— Chętnie będę służył nimi panu... proszę spocząć... — odparł tamten, wskazując gościowi fotel. Jednocześnie mózg jego usilnie pracował, pragnąc być przygotowanym do spodziewanego ataku ze strony gościa.

Krechowiecki, aczkolwiek idąc tutaj zamierzał rozmówić się z Kubickim szybko i ostro, obecnie, gdy nadeszła chwila decydującej rozmowy, uczuł takie osłabienie, że wbrew poprzedniej decyzji usiadł na fotelu i rzekł:

— Postąpił pan, panie Kubicki, nieuczciwie, nadużyłeś mego zaufania i zaufania mej narzeczonej i dlatego przyszedłem tu, abyś wyjaśnił mi, co upoważniło cię do tej... nikczemności?

Kubicki wywnioskował z tonu tego przemówienia, że nie należy przeciągać struny przez żądanie od Krechowickiego bardziej wyraźnych zarzutów. Uważał za bardziej celowe udać wyrozumiałego a niesłusznie pokrzywdzonego człowieka, którego potępiają bezpodstawnie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

cjonizm poza swoim narodem nie uznaje żadnej innej wielkości. Nacjonalizm jest ślepą miłością narodu, a więc nie może być zbawiennym. Natomiast patrząc okiem krytycznym, jak p. Smogorzewski, można łatwiej cudze zdobycze przenieść na grunt własnego narodu, lub kieikujące zło, które na obcym gruncie wyodrzymione łatwiej rozpoznać, zawczasu wyplenić u siebie. P. Smogorzewski porusza w swym artykule niestety ważne zagadnienie twórczości naukowej w Polsce i zagranicą. Pogląd w tej sprawie między polskimi uczonymi nie jest ustalony. Na ogół jednak przecenia się u nas twórczość niemiecką. Kto wyłącznie u Niemców czerpał metody naukowe, jak prof. Bujak, skłonny jest do lekceważenia dorobku naukowego polskiego. Lekceważenie to jest pozorne u prof. Bujaka i wytyka ono z chęci pobudzenia ambicji narodowej. Jednak Niemcy tak lekceważyli kulturę polską, tak tępiłi naukę polską nawet elementarną, że raczej trzeba u nas przesaadzać z pochwałą i zachęcią, aby pobudzić miłość i wiarę w polską twórczość naukową.

Z KRAJU.

Sprzeniewierzenie w magistracie krakowskim.

W wydziale skarbowym magistratu krakowskiego wykryto defraudację wynoszącą 14.000 zł, jakiej dopuścił się pewien urzędnik egzekucyjny. Ojciec jego pokrył przywłaszczoną sumę, mimo to jednak niesumienny urzędnik odpowiadać będzie przed sądem.

Kurs bibliotekarski.

W tych dniach odbył się w Krakowie kurs bibliotekarski z ramienia T. S. L. Udział słuchaczy był bardzo liczny.

Nowe pokłady rudy żelaznej.

W powiecie częstochowskim w gminie Grabów odkryto znaczne pokłady rudy żelaznej.

Budżet Warszawy.

Budżet m. st. Warszawy wyraża się w dochodach i wydatkach sumą 125.786.026 złotych.

Pracownicy umysłowi na G. Śląsku domagają się podwyżki pensyj.

Związki Pracowników Umysłowych przemysłu hutniczego, górniczego i metalowego przetwórczego wypowiedziały obowiązującą obecnie umowę, domagając się podwyższenia płac o 20%.

Odczyt wygłoszony dla... policji.

W tych dniach poseł Malinowski wygłosił w Lublinie odczyt p. t. „Dlaczego wystąpiłem z PPS?” Opozycyjna prasa lokalna w nadzwyczaj ostrej formie skrytykowała wystąpienie posła Malinowskiego, podając, że odczyt wygłoszony był dla policji, ponieważ było na nim aż 14-tu policjantów.

W obawie przed powodzią.

Wiosna tegoroczna będzie napewno obfita w powódzie, jak zresztą zwykle po mroźnej i śnieżnej zimie. Związkiem naszą nieregulowaną w swoim korycie Wisła poważnie zagraża bezpieczeństwu niżej położonym miejscowościom nadbrzeżnym. Władze administracyjne, przewidując możliwość katastrofy, wydały już zawczasu polecenie dokonania naprawy wałów ochronnych i przygotowania łodzi ratowniczych w dostatecznej ilości.

Ugi dla rybaków.

Ze względu na ciężkie straty, jakie ponieśli rybacy wskutek wyjątkowo ostrej zimy ministerstwo przemysłu i handlu wyasygnowało 10 tys. zł. w celu zwolnienia najbiedniejszych rybaków z procentów od pożyczek zaciągniętych w Polskim Zjednoczeniu Rybaków. Na kupno kutrów i motorów. Podobno akcja ministerstwa przemysłu i handlu pójdzie jeszcze dalej w kierunku umożliwienia istnienia i pracy naszym rybakom.

Województwo śląskie buduje sanatorium i drogi.

Stanie również zamek dla Prezydenta Rzeczypospolitej.

W dniach ostatnich został uchwalony na rok 1929 budżet Śląskiego Urzędu wojewódzkiego oraz plan budowlany w ogromnych rozmiarach. Plan ten obejmuje m. i budowę dwóch pawilonów dla piersiowo-chorych przy szpitalu kuracyjnym w Cieszynie, kosztem 500 000 zł., budowa zamczku dla p. Prezydenta Rzeczypospolitej w Wiśle za sumę 600 000 zł., rozbudowę warsztatów przy szkole zawodowej w Bielsku 300 000 zł., budowę domów robotniczych

w 20 miejscowościach województwa Śląskiego za sumę 800 000 zł., budowę dróg asfaltowych, smołowych i brukowanych za sumę 10 000 000 zł., na regulację rzek i potoków sumę 1 000 000 zł. Na wszystkie budowy, które mają być przeprowadzone na Górnym Śląsku, przeznaczona zostanie kwota około 40 milionów złotych.

Jak widać z powyższego, rozbudowa na Śląsku postępuje bardzo szybko naprzód.

Szczegóły sensacyjnego zamachu w Łodzi.

Syn właściciela Widzewskiej Manufaktury zmarł.

Jak już pokrótce donosiliśmy, na ulicy Targowej w Łodzi dokonano zamachu na syna przemysłowca łódzkiego Oskara Kona, 26-letniego Alberta Kona, dyrektora przedsiębiorstwa. Zamachu dokonał zredukowany majster fabryczny 21-letni Edward Ciesiński.

Zamachowiec oddał 6 strzałów rewolwerowych, z których trzy kule trafiły Kona w lewą rękę, 2 w okolice brzucha, jedna zaś utkwiała w kieszeni kamizelki w płice papierów.

Kon w obronie własnego życia wystrzelił z rewolweru do napaśnika, raniąc go ciężko w brzuch, poczem padł na chodnik, tracąc przytomność.

Sprawca zamachu Ciesiński doczłogał

się do gmachu komendy policji przy ul. Kilińskiej, gdzie zameldował dyżurnemu oficerowi o dokonanym przez siebie zamachu oraz oddał rewolwer.

Na odgłos strzałów rewolwerowych wybiegła służba z pałacu Kona i przeniosła nieprzytomnego Alberta Kona do pałacu. poczem zawezwała Pogotowie Ratunkowe.

Lekarz po udzieleniu ofiarze zamachu pierwszej pomocy, przewiózł ją w stanie beznadziejnym do sanatorium, gdzie poddał Alberta Kona operacji.

O godz. 1 min. 54 w nocy Albert Kon umarł.

Zamachowiec Ciesiński leży w agonji w szpitalu św. Józefa.

Morzeni głodem i bici, wiązani drutem i oblewani zimną wodą...

Z zeznań dalszych świadków w procesie „wychowawców” ze Studzieńca.

Dalsze zeznania świadków wnoszą do rozprawy coraz bardziej skandaliczne szczegóły, obciążające w wysokim stopniu oskarżonych. Poniżej przytaczamy zeznania niektórych świadków.

Świadek Izbicki, kierownik szwalni w zakładzie stwierdza, że dzieci skarżyły się na nieludzkie traktowanie. Świadek zresztą sam to widział, jak bito dzieci w pięte kijem.

Niekraś, leśniczy z lasów państwowych w Studzieńcu, złapanego na kradzieży drzewa chłopca kazał obić mimo, iż chłopiec powiedział mu, że kradnie z polecenia wychowawcy Bienieckiego.

Świadek Patrzyk, stolarz zeznał, że robił trumnę dla wychowanka zakładu Cierpiaty, który zmarł z powodu doznanych obrażeń w czasie bicia go przez wychowawców. Trup był cały w sinych smugach, które wymownie świadczyły o jego męczeńskiej śmierci.

Świadek Adaszewski uciekał z zakładu trzy razy. Stwierdził on, że chłopców bito do utraty przytomności. Pewnego dnia bito chłopców od 10-12 w nocy. Na krzyk maltretowanych zbiegli się okoliczni chłopcy na pomoc, lecz nie dopuszczono ich do zakładu. Tej samej nocy dozorca przywiązał

chłopców drutami do łóżek i oblewali zimną wodą.

Po wyjściu z zakładu niejaki Cesarski przeleżał półtora roku w szpitalu żyrańskim, lecząc się z doznanych obrażeń. Ma on wszystkie wewnętrzności podbite.

W czasie zeznań świadka Cesarskiego, który ujawnił jeszcze kilka strasznych szczegółów, dostał ataku histerycznego, tak, że musiano wynieść go ze sali.

Objawienie czy oszustwo?

Gospodarzowi Hawakowi ukazały się trzy postacie niebiańskie...

Niejaki Jan Hawak, gospodarz w Krzyczu, powiatu skólskiego, opowiadał we wrześniu roku zeszłego w swej wsi, że gdy pasł konie w polu, objawiły mu się trzy postacie dziecięce, z których jedna niosła krzyż a druga chorągiew. Nad postaciami zauważył Hawak różnobarwną jasność, a w pewnej chwili jedna z nich zwróciła się do Hawaka z zapytaniem: „Co to za dzień” (był to dzień Matki Boskiej). Równocześnie usłyszał silne dzwonienie i wezwanie do modlitwy. Po pewnym czasie objawiła mu się w śnie jedna z tych postaci i przepowiedziała mu trzydniowy sen. co też się sprawdziło, gdyż ułożywszy się do snu 29 września wstał 2 października.

Kilkanaście dni temu ukazało się Hawakowi znowu to samo zjawisko i polecilo wystawić w miejscu pierwszego objawienia się w polu kaplicę.

Hawak natychmiast zabrał się do budowy kaplicy, w czym dopomagają mu obecnie okoliczni włościanie. W miejscu, gdzie ma stanąć kaplica, ustawiono narazie krzyż z puszką na datki pieniężne. Ludność okoliczna wierzy w to objawienie i odwiedza tłumnie miejsce, składając obfite ofiary.

W związku z tem władze rozciągnęły obserwację nad Hawakiem, gdyż zachodzi podejrzenie, że Hawak, na składanych ofiarach przez włościan chce zrobić interes.

Rozwiódł się z... własną siostrą.

Niezwykły pomysł oszukańczy Mojżesza Goldmana.

Warszawa ma nową sensację. Mianowicie zdarzył się tam niezwykły wypadek udzielenia rozwodu... rodzeństwu.

Podłoże sprawy było następujące: Mojżesz Goldman żył, jak to mówią, bez aktu złączenia z Rywką Wiszną. Początkowo kochali się bardzo, ale z czasem nastal okres kłótni i nieporozumień, co skłoniło Goldmana do żądania rozwodu od Rywki. Kobieta nie

zgodziła się mimo groźb i przekleństw. Wtedy chwycił się Goldman niezwykłego środka: namówił swoją rodzimą siostrę i udał się z nią do prywatnego rabina, przedstawiając ją jako swoją żonę. Rabin za odpowiednią opłatą aktu rozwodu dokonał i Goldman porzucił żonę.

Sprawa oczywiście wydała się i wywołała ogromny skandal.

†
W piątek, dnia 1 lutego zmarł po długich i ciężkich cierpieniach opatrzony Sakramentami św. mój najukochańszy mąż, nasz troskliwy ojciec s. p.

Józef Rocławski
Pograżona w smutku
Żona z dziećmi.

Pogrzeb w śr. dę, 6. bm. popoł. o 1/2 5 z k plicy nowego cmentarza. (3143)

†
Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł dzisiaj rano o godz nie 8 zaopatrzony Sakramentami św. n ój drogi mąż, nasz kochany ojciec, teść i dziadek s. p.

Szymon Dereszyński
w 79 roku życia, o czym donosi w ciężkim smutku pograżona
RODZINA.
Zielonczyn, dnia 4 lutego 1929 r.

Pogrzeb odbędzie się w czwartek o godzinie 3 1/2 po południu.
Osobnych uwładowień nie wysyła się. (F1575)

Wszystkim przyjaciółom i znajomym, którzy okazali nam dowody swego współczucia z okazji śmierci s. p. **Marty Węsierskiej** składowy niniejszem serdecznie

Bóg zapłać!
Alfred Węsierski z rodziną. (3180)

Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Bydgoszczy-Szwederowie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Szvederowo, tom 16, wykaz l. 545, na imię Gustawa Kukuła i żony jego Matyldy urodzonej Bonin w Bydgoszczy, w ogólnej wspólności majątkowej, zostanie w drodze egzekucji dnia 4-go kwietnia 1929 r. o godzinie 11-tej przed południem wystawiona na przetarg w n. z. j. oznaczonym Sądzie Grodzkim, pokój nr. 12. Nieruchomość zabudowana, położona przy ul. Ugory l. 10, obszaru 10 a 54 m². obejmuje dom mieszkalny z podwórzem i chlewem. Mapa l. 1, parcele 564 566 6 6 nr. 539 księgi podatku budynkowego i matrykuly art. 549. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 7-go listopada 1928 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyli im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozszczeniu wierzycieli i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsłatkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. (3183)
Bydgoszcz, dnia 24 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Przyłubiu Kraińskim, powiat Bydgoszcz i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Przyłubie Kraińskie, tom III, wykaz L. 74, na imię Pawła Pawłaka i żony jego Antoniny z Capałów w Przyłubiu w ogólnej wspólności majątkowej, zostanie w drodze egzekucji dnia 10 kwietnia 1929 o godzinie 11 przed południem wystawiona na przetarg w n. z. j. oznaczonym Sądzie Grodzkim, pokój nr. 12. Nieruchomość chałupa z obszaru 3 ha 60 a 25 m² obejmuje dom mieszkalny z chlewem i podwórzem, ogrodem i stodołą, nr. 52 księgi podatku budynkowego i matrykuly art. 67. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 8 paż l. z. ernika 1923 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili na później w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyli im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozszczeniu wierzycieli i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsłatkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. (3187)
Bydgoszcz, dnia 24 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki.

Czytajcie „Dziennik Bydgoski“

20% zniżki
udziela na (3152)
kamizelki męskie, płaszczyki, czapeczki i niedźwiadki dziecięce, trykotaże, pończochy i rękawiczki zimowe.

ZYGMUNT WIZA
Bydgoszcz, Plac Teatralny 3

Najlepszy wybór pierwszorzędnych pianin
po cenach przystępnych
poleca największa fabryka pianin (29168)

B. SOMMERFELD
Telefon nr 883 i 458 **BYDGOSZCZ** ul. Śniadeckich 56.
Roczna produkcja do 1500 pianin

Składnica dobrych zagranicznych fabrykatów
Dogodne warunki spłaty. Długoletnia gwarancja.
Rok zał. 1905. Rzetelna, fachowa obsługa. Rok zał. 1905.

BANK LUDOWY
Spdz. z. z n. odp.
w Bydgoszczy
Telefon 927 i 933 Zał. w 18.5 r. Stary Rynek 11
przyjmuje wkłady w złotych i dolarach
płacąc najwyższy procent,
wypożycza bezpłatnie skarbonki (34536)
dla drobnych oszczędności,
załatwia wszelkie sprawy bankowe na dogodnych warunkach.

Najniezbędniejsze dla rolnictwa wapno nawozowe
dostarcza korzystnie i na dogodnych warunkach kredytowych
Wapniarnia Miasteczko - Spółka Akc.
Zarząd w Poznaniu, ulica Sew. Mielżyńskiego 7, telefon 41-66.
Fabryka w Miasteczku nad Notecią, pow. Wyrzysk, tel. Miasteczko 11
Zamówienia przyjmuje tak Zarząd w Poznaniu jak i wszystkie firmy rolniczo-handlowe. (33839)

1 milion cegły l. kl.
poszukujemy loco Gdynia. — Natychmiastowe oferty pod „Cegły“ do filji Dzien. Bydgosk., Dworcowa 2. (3079)

Przeprowadzki
każdego rodzaju, miejscowe i zamiejscowe uskutecznią wozami meblowymi pod gwarancją 6297
Władysław Potceka, Pomorska 38, tel. 65.

Uczeń handlowy
syn uczciwych rodziców może się zgłosić natychmiast. 2936
Franciszek Dobrowolski tartak parowy i cegielnia Wietbork Pomorze.

Reflektor
elektryczny na zabawy wypożycza 3163
B. Jączkowski Bydgoszcz ul. Gdańska nr. 16-17 Tel. 930.

Auto
dwo osobowe, dobrze utrzymane kupi (3166)
„Impregnacja“ Bydgoszcz Jagiellońska 17.

Piegi
plamy, wyrzuty usuwamy kremem **Benegnina** znany i wypróbowany środek do odświeżania i wydelikacenia cery. **Benegnina** mydło prze-mydło przemydło, jako konieczny dodatek do kremu teje nazwy usuwa piegę i plamy na twarzy i na ciele. Cena kremu 2 zł, mydło 1,50 zł (10885)
Mag. Jan Stenzel, aptek Główny skład i wytw. rnia Apteka pod tabaczką, Rynek 20.

Myśliwi.
Najwyższe ceny za wasze skóry lisie, kunie, tchórze i zajęcze w handlu skór **P. Voigt** Bydgoszcz (33874) Bernardyńska nr. 10. Tel. 1558 i 1441.

W środę, dnia 6 lutego b. r. odbędzie się
w Kawiarni „Grand-Café“
ulica Jagiellońska nr. 12, telefon nr. 370
na powiększenie funduszu na budowę pomnika Bogusławskiego i Domu Aktora pod protektor. tem Z. A. S. Teatru Miejskiego w Bydgoszczy
Wieczór humoru
w którym biorą udział pp. artyści Teatru Miejsk. Kierownictwo pana Stanisława Lapińskiego.
Nadzwyczajny koncert od godz. 20
Początek programu o godz. 23. Dancjng do rana.
Uprasza się o wczesne zamawianie stolików. 3136

Lecznica chorób wewn. i nerwowych
Dr. Króla Bydgoszcz Pl. Wolności 5
Telefon 1910. (2895)
Zakład Roentgena. — Gabinet elektrofizyk. Kąpiele lecznicze.

Składnice fabryczne „Phonix“ Pomorska 8a.

Pierwszorzędny interes zbożowy w Kcyni
45 lat dobrze prosperujący, z 2 śpiichlerzami, z obszernym mieszkaniem i dużym podwórzem, obrót około 2 miliony zł rocznie. jeden śpiichlerz nadaje się na strułowanki i wymianę maki jest zaraz do wydzierżawienia.
Poważni reflektanci zechcą się zgłosić pod „1000“ do Dziennika Bydgoskiego. (3034)

Sprzedajemy
6000 ctr. słomy żytniej i 4000 ctr. słomy owsianej prasowanej
Przymusowa Administracja Ordynacji Trzeboń poczta Łobzenica powiat Wyrzysk. 2961

Polsko-niemiecka
stenotypistka
doskonała w niemieckiej, możliwie także i polskiej stenografji, do natychmiastowego wstąpienia. Posada stała. Zadna siła początkująca. Oferty pod nr. „444“ do Dzien. Bydg. (3142)

Poszukuję do mego biura fabrycznego, dział kalkulacji,
młodszą siłę
dobrze obeznaną w rachunkowości polską i niemieckim w słowie i piśmie oraz dzielnego
mistrza polierskiego
obeznanego z najnowszym sposobem bajcowania i polerowania. Zgłoszenia z życiorysem pod „B. 1“ do Dziennika Bydgoskiego. (3049)

Do sprzedaży traktorów „Avance“
poszukuję
dzielnych przedstawicieli
dobrze zaprowadzonych w majątkach ziemskich. Oferty wraz z życiorysem i odpisami świadectw uprzejmie proszę przelać na adres:
Dr. Zillatus, Oddział w Poznaniu
pl. Wolności 9, telefon 1345. (1991)

Ceny ogłoszeń. 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 60 gr. w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,00 zł, na następnych stronach 85 gr. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych 10% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udzielą się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank M. Stadthagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.